



Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

18. december 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 122 (Alm. del) af 5. november 2018 stillet efter ønske fra Benny Engelbrecht (S)

Spørgsmål

Vil ministeren på samme måde, som i svar på FIU alm. del spørgsmål 2 og svar på FIU alm. del spørgsmål 312 (2017-18), hvor ministeren har regnet på den offentlige beskæftigelse på baggrund af forudsætninger om en faldende varekøbskvote, hvilket ikke er i overensstemmelse med den historiske udvikling, opdatere tabel 1 i svar på FIU alm. delspørgsmål 509 (2017-18), hvor det antages, at folk vælger at arbejde hhv. 0,1 pct. og 0,5 pct. mindre i stedet for at arbejde mere som følge af de gennemførte skattelettelser? I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for, hvorfor han ikke har angivet disse alternative konsekvenser for beskæftigelsen som følge af regeringens skattelettelser, som ellers teoretisk set lige så godt kan finde sted, da det ikke er et politisk valg, hvor meget folk arbejder, men derimod deres eget valg, når man anvender samme logik som i ministerens vurderinger af den offentlige beskæftigelse, hvor varekøbskvoten tilsyneladende lige så godt kan falde frem mod 2025 på trods af, at den har haft en klar stigende tendens i mere end 25 år.

Svar

I forbindelse med konsekvensvurderinger af ændret skattepolitik er Finansministeriets metoder baseret på den tilgængelige empiri. Det anses for empirisk velunderbygget, at der er en positiv sammenhæng mellem arbejdsudbud og økonomisk gevinst ved at arbejde. Finansministeriet indregner således en adfærdsvirkning på arbejdsudbuddet i forbindelse med vurderinger af fx ændret skattepolitik.

På områder hvor konsekvensvurderingerne er baseret på konkret empiri vurderes det mindre relevant at foretage alternative beregninger med modsat fortegn af det middelrette empiriske skøn.

Fsva. fremskrivningen af den offentlige beskæftigelse vil udviklingen frem mod 2025 afhænge af fremtidige politiske beslutninger om, hvordan ressourcerne til offentlig service fordeles på udgiftsområder og konkret bliver disponeret mellem offentligt ansatte og køb af varer og tjenester fra den private sektor (dvs. ydelser produceret af privat ansatte). Det afhænger blandt andet af den lokale prioritering i regioner og kommuner samt i de enkelte statslige, regionale og kommunale institutioner.

Der er således væsentlige forskelle mellem en konsekvensvurdering af skattepolitiske ændringer, hvor empirien tilsiger en positiv sammenhæng mellem arbejdsudbud og økonomisk gevinst ved at arbejde, og en fremskrivning af den offentlige beskæftigelse, som vil afhænge af kommende politiske prioriteringer.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister